Sada: 2 Příklad: 1 IV003 Algoritmy a datové struktury II

Jméno: Karel Kubíček UČO: 408351

Jméno: Henrich Lauko UČO: 410438

```
Procedura COMPUTESILUETE(Input, from, to)
   vstup: pole uspořádaných trojic Input, využíváme v zanoření rozsah od from do to
   výstup: vypočtená silueta v poli uspořádané n-tice Output
 1 if to = from then
       return Input[from] // rekurzivní zarážka, vrací pole 3 čísel
 3 fi
 4 half \leftarrow (to + from)/2
 5 Output[0] \leftarrow COMPUTESILUETE (Input, from, half)
 6 Output[1] \leftarrow \text{COMPUTESILUETE} (Input, half + 1, to)
   // nechť u těchto polí můžeme pomocí funkce TAKEPAIR (i) vzít i-tou dvojici, přičemž
       poslední číslo utvoří dvojici s NAN
 7 dvojice souřadnic first(x,y) \leftarrow \text{Min } (Output[0].\text{TakePair } (0), Output[1].\text{TakePair } (0))
       // vybere pole s minimem x, z tohoto pole vezme i y
 8 if first \in Output[0] then
       chosen \leftarrow 0
10 else
       chosen \leftarrow 1
11
12 counter[chosen] \leftarrow 1
13 counter[!chosen] \leftarrow 0
14 NewOutput \leftarrow prázdné pole
15 while first.y \neq NAN do
       second(x, y) \leftarrow Output[!chosen]. TAKEPAIR (counter[!chosen])
16
17
       if second.y > first.y then
           přidej dvojici first do NewOutput
18
19
           first \leftarrow second
           second \leftarrow Output[chosen]. TakePair (counter[chosen])
20
21
           counter[chosen] \leftarrow counter[chosen] + 1
22
           chosen \leftarrow !chosen
23
       fi
       following \leftarrow Output[!chosen].TAKEPAIR (counter[!chosen])
\mathbf{24}
       if second.x < following.x then
25
           // NAN je vždy větší než libovolné číslo
           přidej dvojici first do NewOutput
26
           first(x,y) \leftarrow \text{Min } (Output[0].\text{TakePair } (counter[0]), Output[1].\text{TakePair }
27
           (counter[1])
           if first \in Output[0] then
28
29
               chosen \leftarrow 0
           else
30
31
               chosen \leftarrow 1
           counter[chosen] \leftarrow counter[chosen] + 1
32
       fi
33
34 od
35 přidej first.x do NewOutput
36 return (NewOutput)
```

Sada: 2 Příklad: 1 IV003 Algoritmy a datové struktury II

Jméno: Karel Kubíček	UČO: 408351
Jméno: Henrich Lauko	UČO: 410438

Popis algoritmu: samotná myšlenka algoritmu je jednoduchá. Vstup rozdělíme na jednotlivé trojice reprezentující siluetu jedné budovy. V kroku "panuj"pak spojujeme vždy 2 dané siluety. Nejtěžším krokem je spojení. Musíme procházet dvojici siluet a ověřovat, která je v dané pozici vyšší a tu přidáme do výsledné siluety. To se v algoritmu děje od řádku 7.

Prvně musíme vybrat siluetu, která má první budovu s menší souřadnicí x. Pomocná funkce MIN dostane jako vstup 2 dvojice a ty porovná podle první složky - x. Poté musíme zjistit, ze kterého pole jsme dvojici vybrali a správně nastavit počítadla vybraných dvojic. Zápisem !chosen myslím "negaci", tedy druhou možnou hodnotu.

Nejzajímavější částí algoritmu je cyklus. Ten se zastaví v případě, že jsme již prošli obě pole, což lze testovat třeba tak, že otestujeme, jestli je ve dvojici first číslo. To nám rozšiřuje nároky na funkci MIN- ta musí fungovat i pro NAN, v takovém případě vždy volí libovolné číslo. Pro 2 NAN ukládá do dvojice NAN. V Cyklu s každým průchodem posouváme dvojici second, kterou testujeme vůči 2 různým věcem. Zaprvé ji porovnáváme s y hodnotou první dvojice, zadruhé testujeme, zdali už jsme se v pomyslném počítadle na ose x neposunuli na další budovu v první siluetě. Do výstupu přidáváme první dvojici za podmínky, že vstoupíme do jednoho z IF bloků. První z podmínek v případě splnění prohazuje siluety, ze kterých budeme vybírat, druhá jen posouvá dvojici na další budovu stejné siluety.

Korektnost:

Asymptotická časová složitost: algoritmu je dle zadání $\mathcal{O}(n \cdot \log(n))$. Rekurze se volá $\log_2(n)$ -krát přičemž v k-tém rekurzivním zanoření (první volání bez rekurze odpovídá k=0) budu spojovat celkem 2^k m-tic, kde m odpovídá maximálně $\frac{3 \cdot 2^{\log_2(n) - k}}{2^k}$, kde n je počet budov (počet trojic). m jsem odvodil tak, že v nejspodnějším patře spojuji trojice, každé vyšší patro délku m-tice maximálně zdvojnásobí. Po úpravě a roznásobení získáme hodnotu 3n, která odpovídá maximálnímu počtu operací (zanedbáváme konstantní počet operací porovnání) na každé úrovni zanoření rekurze. To tedy spolu s $\log_2(n)$ počty zanoření dává $\mathcal{O}(n \cdot \log(n))$